

Sygn. akt **IC 552/20**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Krzysztof Rogalewicz
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Malinowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 czerwca 2021 roku w G.-D.

sprawy z powództwa G. S.

przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu z siedzibą w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu I Wydziału Cywilnego z dnia 16 lutego 1999 roku, sygn. akt I C 140/98, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 13 kwietnia 1999 roku, w części obejmującej zasądzone tym tytułem odsetki ustawowe należne od 27 marca 1999 roku do 18 września 2017 roku,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z siedzibą w W. na rzecz powoda G. S. kwotę 1.656,58 zł (tysiąc sześćset pięćdziesiąt sześć złotych pięćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu części kosztów procesu,
4. nakazuje pobrać od pozwanego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu kwotę 1.213,00 zł (tysiąc dwieście trzynaście złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej,
5. nie obciąża powoda pozostałymi kosztami sądowymi.

sędzia Krzysztof Rogalewicz

Sygn. akt I C 552/20

UZASADNIENIE

Powód G. S. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego to jest wyroku Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 16 lutego 1999 roku, sygn. akt I C 140/98, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 13 kwietnia 1999 roku, w części obejmującej zasądzone tym tytułem odsetki ustawowe należne od 28 lipca 1996 roku do 18 września 2017 roku (pozew – k. 3-8).

Pozwany Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa (odpowiedź na pozew – k. 32-35).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu, w wyroku z dnia 16 lutego 1999 roku, w sprawie I C 140/98, zasądził solidarnie od G. S. i drugiego pozwanego na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z siedzibą w W. kwotę 9.863,40 złote wraz z odsetkami ustawowymi od 28 lipca 1996 roku do dnia zapłaty. Wyrok ten stał się prawomocny z dniem 27 marca 1999 roku. 13 kwietnia 1999 roku wyrokowi nadano klauzulę wykonalności (wyrok – k. 9 oraz k. 42 akt I C 140/98).

Wobec G. S. prowadzone było postępowanie egzekucyjne, w sprawie Km 1049/07, zakończone 27 grudnia 2010 roku przekazaniem wierzycielowi kwoty 328,82 złotych (wyrok – k. 9).

Na wniosek Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z siedzibą w W. 18 września 2020 roku postępowanie egzekucyjne przeciwko powodowi, w oparciu o wskazany wyżej tytuł wykonawczy, zostało wszczęte ponownie w sprawie Km 1254/20.

Powyższe okoliczności są niesporne. Spór pomiędzy stronami dotyczy przedawnienia odsetek orzeczonych w wyżej wskazanym wyroku.

Powód opierał swoje powództwo na przepisie art. 125 § 1 zd. 2 Kc, podnosząc, że odsetki orzeczone w wyroku ulegają trzyletniemu przedawnieniu. Przedawnienie daje podstawę do żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, w części obejmującej zasądzone tym tytułem odsetki ustawowe należne od 28 lipca 1996 roku do 18 września 2017 roku (pozew – k. 3-8, pismo – k. 46-48).

Pozwany podnosił, powołując tą samą podstawę prawną, iż roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem dziesięciu lat, a termin ten ma też zastosowanie do odsetek stwierdzonych wyrokiem. Natomiast, zgodnie z treścią art. 124 § 1 Kc po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (odpowiedź na pozew – k. 32-35).

W myśl treści przepisu art. 118 Kc (w brzmieniu obowiązującym uprzednio, mającym zastosowanie w niniejszej sprawie) jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu ... przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu - art. 125 § 1 Kc.

Przedawnienie roszczeń objętych wyrokiem sądu było wielokrotnie przedmiotem orzecznictwa. W wyroku z dnia 20 maja 2015 roku, w sprawie I CNP 28/14, Sąd Najwyższy wskazał, że zgodnie z przepisem art. 125 § 1 zdanie pierwsze Kc, świadczenie stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu przedawnia się z upływem 10 lat, także co do objętego nim świadczenia okresowego, w tym odsetek, wymagalnych w dacie uprawomocnienia się wyroku. W tym zakresie art. 125 § 1 Kc jest uregulowaniem szczególnym w stosunku do art. 118 Kc. Natomiast trzyletniemu przedawnieniu ulegają stwierdzone tym wyrokiem roszczenia o świadczenie okresowe (odsetki) należne i wymagalne po dniu uprawomocnienia się wyroku (Legalis nr 1310178). Zasady przedawnienia roszczeń objętych wyrokiem sądu w tożsamy sposób Sąd Najwyższy przedstawił w wyroku z dnia 12 maja 2016 roku stwierdzając, iż w art. 125 § 1 Kc wyraźnie zróżnicowano terminy przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe i innych roszczeń. Roszczenie o odsetki za opóźnienie należą do kategorii świadczeń okresowych i - jeżeli zostały stwierdzone tytułem wykonawczym - powinny przedawniać się z upływem trzech lat (art. 125 § 1 zdanie drugie Kc). Chodzi tu jednak tylko o odsetki „należne w przyszłości”, a więc takie, które stają się wymagalne m.in. po uprawomocnieniu się wyroku sądowego, stwierdzającego obowiązek zapłaty tych odsetek. W wyroku tym potwierdzono też możliwość żądania, na podstawie

art. 840 § 1 pkt 2 Kpc, pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, także z powodu przedawnienia odsetek za opóźnienie objętych wyrokiem (sprawa IV CSK 528/15, Legalis nr 1460606).

W wyroku z dnia 16 lutego 1999 roku, w sprawie I C 140/98, Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu zasądził od G. S. kwotę 9.863,40 złote wraz z odsetkami ustawowymi od 28 lipca 1996 roku do dnia zapłaty. Wyrok ten stał się prawomocny z dniem 27 marca 1999 roku. Prowadzone postępowania egzekucyjne w sprawach: Km 1049/07, zakończone 27 grudnia 2010 roku, oraz Km 1254/20, wszczęte 18 września 2020 roku, spowodowały, iż dochodzona kwota główna i odsetki od 28 lipca 1996 roku do 27 marca 1999 roku nie uległy przedawnieniu.

Odsetki należne i wymagalne po dniu uprawomocnienia się wyroku ulegają trzyletniemu przedawnieniu, a zatem przedawniły się za okres od 27 marca 1999 roku do 18 września 2017 roku.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 pkt 2 Kpc dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także na zarzucie potrącenia. Jak wskazano wyżej na tej podstawie istnieje możliwość żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, także z powodu przedawnienia odsetek za opóźnienie objętych wyrokiem.

Dlatego sąd, stwierdzając przedawnienie odsetek w okresie wskazanym wyżej, pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu I Wydziału Cywilnego z dnia 16 lutego 1999 roku, sygn. akt I C 140/98, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 13 kwietnia 1999 roku, w części obejmującej zasądzone tym tytułem odsetki ustawowe należne od 27 marca 1999 roku do 18 września 2017 roku. W pozostałym zakresie powództwo oddalił uznając, iż nie doszło do przedawnienia odsetek w szerszym zakresie, w szczególności od 28 lipca 1996 roku do dnia uprawomocnienia się wyroku.

Zgodnie z treścią art. 98 § 1 Kpc strona przegrująca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony - art. 98 § 3 Kpc.

W pozwie określono wartość przedmiotu sporu na 34.767 złotych. Na podstawie kalkulatora odsetek (stosowanego także przez komorników) ustalono jednak, iż wysokość odsetek za okres od 28 lipca 1996 roku do 18 września 2017 roku to 33.280,08 złotych. Natomiast wysokość odsetek za okres od 27 marca 1999 roku do 18 września 2017 roku to 24.249,90 złotych. W konsekwencji powód wygrał w 72,9%, a pozwany w 27,1%.

Powód został zwolniony od kosztów. Zatem obie strony poniosły takie same koszty w kwotach po 3.617 złotych, związane z zastępstwem procesowym profesjonalnych pełnomocników. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.656,58 złotych stanowiącą różnicę pomiędzy kwotami należnymi stronom.

Ponadto sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.213,00 złotych tytułem części nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu.

sędzia

Krzysztof Rogalewicz